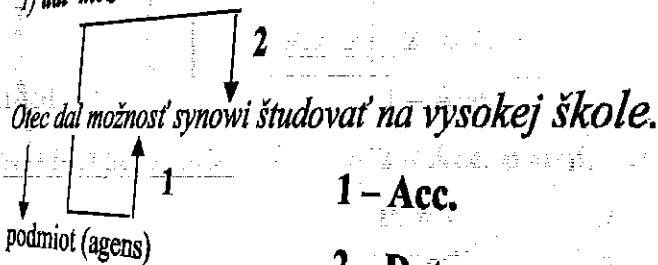

Analityczne struktury
werbo-nominalne
w języku słowackim

Mariola Szymczak-Rozlach

Analityczne struktury werbo-nominalne w języku słowackim

1) *dat' možnosť niekomu, w zdaniu:*

1 – Acc.

2 – Dat.

Uniwersytet Śląski w Katowicach

Katowice 2010

Projekt okładki i szaty graficznej:
Zenon Dyrzka

Recenzent:
Maria Papierz

Publikacja sfinansowana ze środków Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach

Copyright © by
Uniwersytet Śląski w Katowicach

ISBN 978-83-61061-01-4

Wydawca:

Katowice 2010

Skład, redakcja, korekta, druk:

Wydawnictwo Agencja Artystyczna P A R A

ul. Olimpijska 11, 40-208 Katowice, tel.: 32/258 70 85, E-mail: para@sic.katowice.pl, www.para.sic.katowice.pl

Wydanie I. Ark. drukarskich: 10,50

Spis treści

Wprowadzenie	7
1. Analityzmy werbo-nominalne w słowiańskich badaniach językoznawczych. Problemy z terminologią	15
2. Struktury werbo-nominalne i ich łączliwość (właściwości składniowe i semantyczne wybranych struktur)	25
2.1. Struktury o tej samej łączliwości	43
2.2. Schematy walencyjne struktur o tej samej łączliwości	46
2.3. Struktury o odmiennej łączliwości	48
2.4. Schematy walencyjne struktur o odmiennej łączliwości	51
2.5. Struktury werbo-nominalne w opisie leksykograficznym języka słowackiego	54
3. Charakterystyka semantyczna komponentów struktury werbo-nominalnej	61
4. Relacje synonimiczne w obrębie struktury werbo-nominalnej	93
5. Struktury werbo-nominalne a związki frazeologiczne	107
6. Struktury werbo-nominalne w wybranych stylach funkcjonalnych	129
Zakończenie	151
Wykaz skrótów	154
Wykaz skrótów tekstów źródłowych	154
Indeks struktur werbo-nominalnych	155
Bibliografia	157
Summary	163

Wprowadzenie

Analityczne konstrukcje werbo-nominalne, stanowiące przedmiot niniejszej pracy, to złożone znaki słowne, reprezentowane przez nieciągłą jednostkę leksykalną, stanowiącą połączenie czasownika pełnoznacznego i rzeczownika abstrakcyjnego typu: *dat' prikaz, mat' vplýv, byt' garantom* o jednolitym globalnym znaczeniu czasownikowym: *prika-zat', vplývat', garantovat'*, które od dłuższego czasu budzą szczególne zainteresowanie wielu lingwistów słowiańskich, zwłaszcza polskich i rosyjskich¹.

Niniejsza monografia jest rezultatem kilkuletnich badań nad opisowymi strukturami werbo-nominalnymi w języku słowackim. Wypełnia lukę w polskich badaniach słowacystycznych w zakresie predykcji analitycznej.

We współczesnym języku słowackim problematyka była sygnalizowana początkowo w pojedynczych publikacjach, opisujących wybrane aspekty zagadnienia. Wśród autorów należałoby wyróżnić takich bada-

¹ Przegląd literatury, poświęconej opisowym konstrukcjom analitycznym podaje w swojej monografii J. ANUSIEWICZ: *Konstrukcje analityczne we współczesnym języku polskim*. Wrocław 1978, s. 67–72. Natomiast do najważniejszych współczesnych prac lingwistycznych, obejmujących struktury werbo-nominalne należą m.in. monografie: E. JĘDRZEJKO: *Słownik polskich zwrotów werbo-nominalnych. Zeszyt próbny*. Warszawa 1988; *Problemy predykcji peryfrastycznej. Konstrukcje, znaki, pojęcia*. Katowice 2002; I. LOEWE: *Konstrukcje analityczne w poezji Młodej Polski*. Katowice 2000; P. ŻMIGRODZKI: *Właściwości składniowe analitycznych konstrukcji werbo-nominalnych w języku polskim*. Katowice 2000. Wśród rosyjskich badaczy należy wymienić m.in.: W. M. DERIBAS: *Ustrojčivyye glagol'no-imiennyje slovosocetanija russkogo jazyka. Slovar-spravočnik*. Moskwa 1983; M. M. GUCHMANN: *Glagolnyje analitičeskije konstrukciji kak osobyj tip sočeta-nij častičnogo i polnogo slova*. W: *Voprosy dramatičeskogo stroja*. Moskwa, s. 322–361.

czy, jak: J. Kačala², E. Kučerová³, M. Pisárčiková⁴, S. Ondrejovič⁵, A. Jarošová⁶ oraz L. Kralčák⁷. Prace z tego zakresu ograniczają się do ogólnej charakterystyki struktur analitycznych, ujmowanych w terminologii słowackiej jako *lexikalizované spojenia*, czy też *multiverbizačné spojenia*, ich miejsca w systemie językowym oraz w poszczególnych odmianach funkcjonalnych współczesnego języka słowackiego. Dopiero monografia L. Kralčáka *Analytické verbo-nominálne spojenia v slovenčine* stanowi systematyczny i kompleksowy opis wybranych konstrukcji werbo-nominalnych we współczesnym języku słowackim oraz charakterystykę struktur w oparciu o teksty języka literackiego z okresu tzw. „*štúrovskej slovenčiny*”.

Należy jednak wyraźnie zaznaczyć, iż obok przedstawionych konstrukcji analitycznych werbo-nominalnych w języku słowackim funkcjonują również inne struktury analityczne o charakterze nominalnym, np.: rzeczownikowo-przymiotnikowe (np.: *súdna sieň, čistiaci prášok*), które mogą w przyszłości stanowić interesujący obiekt badań⁸.

Przyjmuję, że wyodrębnione konstrukcje werbo-nominalne to struktury zbudowane dwuczłonowo, w których zachodzą specyficzne relacje zależności i które odznaczają się semantyczną ekwiwalencją w stosunku do swoich jednoleksemowych odpowiedników typu:

<i>dať súhlas</i>	←	<i>súhlasit'</i>
<i>byť garantom</i>	←	<i>garantovať'</i>
<i>mať strach</i>	←	<i>báť sa</i>

Mogą również wystąpić struktury, które obok prezentowanych konstrukcji z ekwiwalentem syntetycznym nie mają swojego odpowiednika

² Por. J. KAČALA: *K statusu lexikalizovaných spojení*. W: „Slovenská reč” 1997, 62/4, s. 193–203; *Sloveso a semantická štruktúra vety*. Bratislava 1989.

³ Por. E. KUČEROVÁ: *Z problematiky slovných spojení (Lexikalizované spojenia ako pomenovacia jednotka)*. W: *Štúdiá z porovnávacej gramatiky a lexicológie*. Red. S. PECIAR. Bratislava 1974, s. 481–493.

⁴ Por. M. PISÁRČIKOVÁ: *Synonymické vzťahy pri ustálených spojeniach typu dať súhlas*. W: „Slovenská reč” 1977, 42/3, s. 146–153.

⁵ Por. S. ONDREJOVIČ: *O multiverbizačných procesoch v spisovnej slovenčine*. W: „Slovenská reč” 1986, 53, s. 337–348.

⁶ Por. A. JAROŠOVÁ: *Spracovanie ustálených spojení vo výkladovom slovníku*. W: *Nová slovní zásoba ve výkladových slovníkách. Sborník příspěvků z konference*. Praha 2000, s. 43–54.

⁷ Por. L. KRALČÁK: *Analytické verbo-nominálne spojenia v slovenčine*. Nitra 2005.

⁸ Por. M. PANČIKOVÁ: *Analytické a syntetické pomenovania*. W: *Slovensko-poľské jazykové a literárne vzťahy*. Bratislava 1997, s. 31–41.

jednoleksemowego, np.: *zaujať stanovisko, zastávať názor, predložiť tézu*. Miejscami mogą to być metafory obrazowe, np.: *odprevadiť na večnosť, robiť si ťažkú hlavu, vysloviť nádej* itp. (szerzej por. rozdz. Analityzmy a granice frazeologii).

Jak podkreśla E. Jędrzejko konstrukcje werbo-nominalne stanowią:

[...] we wszystkich językach rozległą sferę pogranicza między leksyką, frazeologią (idiomatyka) i składnią, gdyż noszą znamiona obiektów lub procesów obserwowanych w każdym z tych podsystemów języka naturalnego. Ze względu na swoją budowę, znaczenie oraz funkcje mają wobec tego charakter kategorii przejściowej. Jako fakty z pogranicza nie mogą być opisywane wyłącznie w ramach jednej metodologii językoznawstwa systemowego. Wielu językoznawców łączy różne paradygmaty naukowe, korzystając z metod lingwistyki kulturowej i stylistyki, a także z kognitywizmu⁹.

Na powstanie i funkcjonowanie analityzmów wpływają zarówno czynniki wewnątrzjęzykowe (funkcjonalno-stylistyczne) oraz zewnątrzjęzykowe (psychologiczne i kulturowe). Decydują one o swoistych właściwościach gramatyczno-formalnych, semantycznych i stylistycznych struktur opisowych, bowiem problematyka konstrukcji analitycznych pozostaje w ścisłym związku z następującymi zjawiskami i procesami:

- 1) procesem intelektualizacji języka¹⁰;
- 2) dążeniem do nominalizacji¹¹;
- 3) rosnącą potrzebą zróżnicowań stylistycznych¹²;

⁹ E. JĘDRZEJKO: *Słownik polskich zwrotów...*, s. 8. Z prezentowanych metod w opisie analityzmów korzystają m.in. E. JĘDRZEJKO, J. PAJDIŃSKA, I. NOWAKOWSKA-KEMPNA oraz J. BARTMIŃSKI.

¹⁰ Tendencja do intelektualizacji języka dotyczy przede wszystkim języka literackiego, jest jego wyznacznikiem i znajduje zastosowanie głównie w sferze językowej specjalistycznej i publicystycznej. Por. J. HORECKÝ, K. BUZASSYOVÁ, J. BOSÁK & KOLEKTÍV: *Dynamika slovnej zásoby súčasnej slovenčiny*. Bratislava 1989, s. 245–250, gdzie „tendencja k intelektualizacji posiluje predovšetkým rozvíjanie abstraktnej lexiky”. Leksyka abstrakcyjna – abstraktum stanowi człon konstrukcji analitycznej werbo-nominalnej.

¹¹ O procesie nominalizacji szerzej pisali m.in. E. JĘDRZEJKO: *Nominalizacje w systemie i w tekstach współczesnej polszczyzny*. Katowice 1993; J. NIŻNIKOVÁ: *Zo slovenskej skladby*. Prešov 1994; Z. TOPOLIŃSKA: *Mechanizmy nominalizacji we współczesnej polszczyźnie*. W: „Studia gramatyczne” 1. Wrocław 1977, s. 175–210.

¹² S. ONDREJOVIČ: *O multiverbizačných procesoch v spisovnej slovenčine...*

4) potrzebą uzupełniania systemu o struktury produktywne z czasownikami typu: *dat', mat', byl', poskytnít', robiť', uskutočniť', podat', udelit'* itp.¹³

Wszystkie wymienione zjawiska i procesy dotyczą przyczyn analityzacji leksyki i multiwerbizacji¹⁴, a więc warunków sprzyjających readaptacji i kształtowaniu się nowych konstrukcji składniowych – tutaj analitycznych.

Do polskiego językoznawstwa terminy *multiwerbizm*, *multiwerbizacja*, podobnie jak *uniwerbizm*, *uniwerbizacja* trafiły z języka czeskiego. To właśnie czescy uczeni wprowadzili te nazwy do lingwistyki europejskiej¹⁵. W języku słowackim tym terminem posiłkują się również słowaccy uczeni, m.in. J. Dolník, S. Ondrejovič, J. Horecký, K. Buzássyová oraz J. Bosák.

Multiverbizácia (pluriverbizácia) je náhrada jednoslovného pomenovania viac-slovným. [...] je zdôvodnená úsilím o explicitné a diferencované vyjadrovanie, čiže snaha o úplné a variabilné vyjadrovanie vyvažuje neekonomickosť formovania jazykového prejavu – zahŕňa najmä tieto prípady ako: verbonominálne spojenia majúce rozložený slovesný význam, np.: *dokázat – podat' dôkaz*¹⁶.

Pojęcie analityczności, jako formalnej cechy definicyjnej dla opisywanej klasy jednostek, wiązano z fleksją wyrazów pełnoznaczących¹⁷.

¹³ J. HORECKÝ, K. BUZÁSSYOVÁ..., *Dynamika slovnej zásoby...*, s. 255.

¹⁴ Pojęcie multiwerbizacji stosowano w wielu polskich pracach językoznawczych: Por. J. ANUSIEWICZ *Konstrukcje analityczne we współczesnym...*, Wrocław 1978, s. 16; J. MIETLA: *Multiwerbizacja w języku czeskim i polskim*. Toruń 1998; a przede wszystkim w pracach czeskich i słowackich lingwistów: m.in. O. MAN: *Lexikální prostředky ruského odborného stylu*. Praha 1968; A. JEDLIČKA: *Jazyk a styl novin a česká jazykověda. Novinářský sborník* 1965, nr 10, s. 375; *Univerbizace a multiverbizace v pojmenovacích strukturách*. W: „Slavica Pragensia” 1969, nr 11, s. 93–101; V. VLKOVÁ: *K problematice tzv. multiverbizačních spojení, zvláště v odborném stylu*. W: „Slovo a slovesnost” 1978, nr 39, s. 106–114; F. ČERMÁK: *Viceslovná pojmenování typu verbum – substantivum v češtině. (Příspěvek k syntagmatice tzv. abstrákt)*. W: „Slovo a slovesnost” 1974, nr 35, s. 287–306; S. ONDREJOVIČ: *O multiverbizáčních procesoch...*, s. 337–348. Zgodnie z definicją proces ten rozumiemy jako tworzenie konstrukcji peryfrastycznych obok już istniejących nazw jednowyrazowych. Por. *Encyklopedia języka polskiego*. Red. S. URBAŃCZYK. Wrocław–Warszawa–Kraków 1994.

¹⁵ J. MIETLA: *Multiwerbizacja w języku czeskim i polskim*. Toruń 1998, s. 13.

¹⁶ J. DOLNÍK: *Lexikológia*. Bratislava 2003, s. 70–71.

¹⁷ K. Polański podkreśla, że: „Pewne kategorie gramatyczne, wyrażane za pomocą form fleksyjnych zaczynają być oddawane przez odrębne wykładniki formalne w postaci osobnych wyrazów, np.: czasownik, zaimek, przyimek. Wyrazy te są określane jako pomocnicze lub puste, ponieważ tracą swoją pierwotną wartość leksykalną a zaczynają

Analityczność w przeciwieństwie do syntetyczności, wiąże się więc między innymi z wyróżnieniem języków analitycznych i syntetycznych. Do języków syntetycznych należy m.in. język polski i słowacki, natomiast do analitycznych język angielski i niemiecki. To rozróżnienie nasuwa pewne wątpliwości. E. Jędrzejko słusznie podkreśla, iż:

Analityczność jako cecha znaków językowych w ogóle „przenika” cały – tak lub inaczej rozumiany – język ludzki i wystąpić może na każdym z mniej lub bardziej ostro wyróżnianych jego poziomów. Na poziomie morfologicznym w języku słowackim dotyczy form złożonych futurum czy kondycionalu. Pojęcie analityczności dotyczy zatem wszystkich nieciągłych form leksykalnych, reprezentowanych w różnych językach przez wyrażenie o różnym stopniu złożoności semantycznej i formalnej, o różnej budowie i znaczeniu globalnym, odmiennych co do funkcji i właściwości syntaktycznych, których jedyną cechą wspólną jest jedność znaczeniowa lub funkcjonalna¹⁸.

Konstrukcje analityczne wzbogacają system leksykalny każdego języka. Opisywane tutaj jako typ nieciągłych jednostek słownictwa obserwowano w wielu językach indoeuropejskich, m.in.: w języku rosyjskim: *vesti ataku* – „prowadzić atak, walkę”; *nachodit' sja v položenii* – „znajdować się w położeniu”; w języku czeskim: *podat vysvětlení* – „podać objaśnienie, udzielić objaśnienia”; *najít uplatnění* – „znaleźć zastosowanie” oraz w angielskim: *to make one's mind* – „podjąć decyzję”, *to feel hungry* – „odczuwać głód”.

Przedstawione struktury stanowią niezwykle ciekawy i cenny materiał do przeprowadzenia w przyszłości badań komparatywnych, czy nawet kontrastywnych polsko-słowackich. Prezentują one bowiem zagadnienie o wielorakim aspekcie semantycznym, syntaktycznym oraz stylistycznym.

Układ formalny pracy

W niniejszej pracy przedstawiam analityczne struktury werbo-nominalne w słowiańskich badaniach językoznawczych oraz problemy z terminologią (rozdz. 1). Kolejną część monografii (rozdz. 2 i 3) stanowi

pełnić funkcje gramatyczne”. Por. *Encyklopedia językoznawstwa ogólnego*. Red. K. POŁAŃSKI. Wrocław–Warszawa 1993, s. 42.

¹⁸ E. JĘDRZEJKO: *Słownik polskich zwrotów...*, s. 31–32.

analiza formalno-semantyczna struktur werbo-nominalnych, ich rama waleńcyjno-rekcyjna oraz charakterystyka semantyczna komponentów, tworzących strukturę opisową. Istotnym elementem w tej części pracy jest także opis leksykograficzny interesujących konstrukcji werbo-nominalnych.

Materiał przykładowy pochodzi ze słowników języka słowackiego¹⁹.

W dalszej części pracy (rozdz. 4) wskazuję na relacje synonimiczne, zachodzące między strukturą analityczną a jej syntetycznym ekwiwalentem werbalnym, a także relacje w obrębie składników całej konstrukcji. W rozdziale piątym próbuję wyjaśnić związki między analityzmami a jednostkami frazeologicznymi. Interesującym zagadnieniem poruszonym w ostatnim rozdziale jest funkcjonowanie analityzmów w poszczególnych odmianach stylowych języka ogólnego.

Materiał przykładowy pochodzi z rozmaitych źródeł współczesnych, obejmuje przede wszystkim struktury werbo-nominalne z drugiej połowy lat 90-tych XX wieku, po rozpadzie ówczesnej Czechosłowacji, dalej konstrukcje ekscerpowane ze słowników ogólnych, frazeologicznych i synonimicznych. Jednak największe znaczenie mają przykłady wyodrębnione z tekstów reprezentujących różne style funkcjonalne (prasa, teksty naukowe, poezja, proza a także teksty instruktażowe, swobodne komunikaty itp.).

Do formułowania tez, przedstawionych w pracy upoważniła mnie wstępna analiza znacznie większej ilości konstrukcji werbo-nominalnych niż ta, którą tu zamieściłam.

Zagadnienia przedstawione w niniejszej pracy z całą pewnością nie omawiają analitycznych struktur werbo-nominalnych w sposób wyczerpujący. Wiąże się to z koniecznością przeprowadzenia bardzo rozległych studiów nad czasownikiem słowackim. Jest to jednak problem daleko wykraczający poza ramy nakreślone dla tej rozprawy.

Rozważając zagadnienia opisu konstrukcji werbo-nominalnych, korzystałam z dorobku naukowego wielu lingwistów (głównie: słowackich, czeskich i polskich), zajmujących się różnymi problemami współczesnego językoznawstwa.

¹⁹ *Krátky slovník slovenského jazyka*. Red. J. KAČALA, M. PISÁRČIKOVÁ. Wyd. 4. Bratislava 2003; *Slovník súčasného slovenského jazyka (A-G)*. Red. A. JAROŠOVÁ, K. BUŽASSYOVÁ. Bratislava 2006.

Uzupełnieniem monografii jest indeks najbardziej rozpowszechnionych słowackich struktur werbo-nominalnych, uwzględnionych w badaniach lingwistycznych oraz w niniejszej pracy. Do pracy zostały włączone obszerne fragmenty rozprawy doktorskiej.

* * *

Pragnę serdecznie podziękować tym, którzy przyczynili się do ostatecznego kształtu niniejszej pracy. Dziękuję zatem Pani doc. O. Orgoňovej i Panu prof. J. Sabolovi za cenne uwagi w recenzji doktoratu. Słowa wdzięczności kieruję do Pani dr hab. Marii Papierz, która opiniowała pracę do druku.

Summary

Analytical verbo-nominal structures in the Slovak language

The below monograph concerns verbo-nominal structures in the modern Slovak language, described from the lexical-lexicographical, semantic-syntactic and stylistic points of view.

Analytical verbo-nominal constructions are complex word signs, represented by a non-continuous lexical unit consisting of a combination of a fully meaningful verb and an abstract noun, such as: *dat' prikaz, mat' vplyv, byt' garantom*. These constructions possess the uniform, global, verbal meaning of: *prikazat', vplyvat', garantovat'*, which for a long time has attracted the close attention of Slavic linguists, especially Polish and Russian.

In the modern Slovak language this problem has initially been pointed out in single publications describing chosen aspects of the phenomenon. Researchers such as J. Kačala, E. Kučerová, M. Pisárčiková, S. Ondrejovič, A. Jarošová and E. Kraľčák should be mentioned among the authors.

The below monograph is the result of extensive research on the descriptive verbo-nominal structures in the Slovak language. It fills a void in Polish research in the field of analytical predication in the Slovak language.

The illustrative material is composed of structures excerpted from journalistic and popular scientific texts and monolingual Slovak dictionaries. The examples are thus taken from various modern sources and cover mostly verbo-nominal structures from the second half of the 1990's, after the division of Czechoslovakia, as well as constructions excerpted from texts representing different functional styles (press, scientific texts, poetry, fiction, instructional texts, informal statements etc.).

The preliminary analysis of a far greater amount of examples than the one presented here, enabled me to formulate the theses presented in the work. When considering the issue of describing verbo-nominal constructions I availed myself of the work of many linguists (Slovak, Czech and Polish) dealing with various problems of modern linguistics.

I assume that separate verbo-nominal constructions are built in a binary manner, have certain particular dependence relations and distinguish themselves by a semantic equivalence with their mono-lexemic counterparts, such as: *dat' súhlas / súhlasit'; byt' garantom // garantovat'*; *mat' strach // bát' sa*. There are also structures, that unlike the presented constructions with a synthetic equivalent, do not possess a mono-lexemic

equivalent, e.g.: *zaujať stanovisko, zastávať názor, predložiť tézu*. At times those can be graphic metaphors, e.g.: *odprevadiť na večnosť, robiť si ťažkú hlavu, vysloviť nádej* etc.

The first chapter of this work concerns the condition of research and issues related to the terminology on a wider, West Slavic background. The second- the syntactic cohesivity of selected structures, that is a formal semantic analysis of verbo-nominal structures, their valency and government frame, as well as their lexicographical aspect. The third chapter characterizes from a semantic perspective the verbal and nominal components of the analyticisms. Chapter four takes into consideration the synonymic relations occurring between an analytical structure and its synthetic equivalent, as well as the relations between the elements of the whole construction; chapter five treats verbo-nominal structures as borderline and partly phraseological. The last chapter describes the structures from a stylistic point of view, by taking into account the functioning of analyticisms in particular stylistic varieties of general language.

The analysis of lexical material, taken from dictionaries and texts from different functional varieties of language, shows that verbo-nominal constructions are especially frequent in journalist, scientific and official texts, which is the effect of a precise and exact way of communicating content.

The monograph also contains an index of frequent verbo-nominal structures, chosen on the basis of the analysis of exemplary materials. Within the book are included fragments of the doctoral dissertation.

In modern Slovak lexis, verbo-nominal constructions are borderline structures, where the verbal component has a more general meaning and is the exponent of categorial meanings. The second component, the nominal- an abstract noun designating the proper meaning of the entire structures is semantically full. There exists a lexical equality between the verbal equivalent (the initial element) and the subordinate component of the descriptive construction, which is an example of incomplete synonymy, as the exchange of elements within the structure is contextually and stylistically conditioned. From the point of view of syntax the verbal component governs the subordinate element of the structure. Because of that the cohesivity of verbo-nominal structures is strongly limited. Verbs, being the center of an analytical structure, are most often connected to an object in the accusative case.

In the chapters concerning the cohesivity and semantic characteristics I took into account the constructions which had as their components words from the following dictionaries of the Slovak language: SSJ Peciara (1958–69), KSSJ 4 (2003) and volume I of the SSSJ dictionary (2006).

The presence of verbo-nominal structures in the analyzed material evidences a continuous need to enrich modern Slovak lexis, and shows the need for a dictionary of interesting verbo-nominal collocations, essential for different users of the Slovak language, learners, writers and for the sake of comparative research.

Analiticisms are synonymic elements of language which create a stylistic variety. They adapt to the incessantly evolving needs of interpersonal communication.

In the journalistic style they confer a formal style, while scientific texts take advantage of their precision and ability to maintain a distance from the discussed issue.

Verbo-nominal constructions, when ably used in a text have a positive role, while an exaggerated use leads to the creation of fake constructions and stereotypical patterns.